

В третото си твърдение за нарушение жалбоподателят поддържа, че Първоинстанционният съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е заключил, че липсва злоупотреба с власт от страна на ООСД. Декларираната цел на ползването на услугите на срочно нает персонал всъщност била да се намали броят на свободните длъжности в Комисията, и по-специално да се намали недостигът на успели кандидати от конкурс.

Последната цел впрочем по никакъв начин не се постигала чрез отказа за продължаване на договора на жалбоподателя вследствие прилагането на правилото за ненагрупуване, тъй като неговата длъжност била обявена преди каквото и да е публикуване на списъците от конкурса. Освен това друг срочно нает служител бил назначен за продължителен срок на тази длъжност, докато договорите на всички останали срочно наети служители, назначени за кратък срок в същата дирекция, били продължени служебно, без предварително обявяване на техните длъжности.

На последно място, принципът на равенство бил нарушен, тъй като договорите на всички останали срочно наети служители, които били в сходно положение, като се изключи тяхното старшинство, били продължени без обявяване на длъжностите им, за разлика от възприетия в неговия случай подход. В този контекст тежестта на доказване била погрешно обърната в хода на производството пред Първоинстанционния съд, тъй като не жалбоподателят, а ответникът бил длъжен да докаже спазването на установените от самия него правила.

Преюдициално запитване, отправено от Oberlandesgericht Wien (Австрия) на 15 януари 2009 г. — Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH/Silva Trade, SA

(Дело C-19/09)

(2009/C 82/22)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Wien

Страни в главното производство

Жалбоподател: Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH

Ответник: Silva Trade, SA

Преюдициални въпроси

1) а) Член 5, точка 1, буква б), второ тире от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ⁽¹⁾

(наричан по-нататък „Регламент Брюксел I“) прилага ли се към договор за предоставяне на услуги и когато съгласно уговореното услугите се предоставят в няколко държави-членки?

б) При утвърдителен отговор на предходния въпрос: следва ли посочената разпоредба да се тълкува в смисъл, че мястото на изпълнение на характерното запълнение трябва да се определя въз основа на основното място на дейност на доставчика на услугите, което се преценява в зависимост от продължителността и значимостта на тази дейност;

в) когато е невъзможно да се определи основно място на дейност — следва ли посочената разпоредба да се тълкува в смисъл, че искът във връзка с всички произтичащи от договора права може да се предявява по избор на ищеца в което и да е от местата на изпълнение на територията на Общността?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос: прилага ли се член 5, точка 1, буква а) от Регламент Брюксел I към договор за предоставяне на услуги и когато съгласно уговореното услугите се предоставят в няколко държави-членки?

⁽¹⁾ ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74.

Иск, предявен на 15 януари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Португалска република

(Дело C-20/09)

(2009/C 82/23)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: R. Lyal и A. Caeiros)

Ответник: Португалска република

Искания на ищеца

— Да се установи, че като е предвидила преференциално данъчно третиране само за издадените от португалската държава облигации по публичен дълг във връзка с предвиденото със Закон № 39-A/2005 узаконяване на положението на данъкоплатците, Португалската република не е изпълнила задълженията си по член 56 ЕО и по член 40 от Споразумението за европейското икономическо пространство (ЕИП).

— да се осъди Португалската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

През септември 2005 г. Комисията получава оплакване относно несъвместимостта с общностната правна уредба и със Споразумението за европейското икономическо пространство (ЕИП) на определени разпоредби от „Regime Excepcional de Regularização Tributária de elementos patrimoniais que não se encontrem no território português em 31 de Dezembro de 2004“ (особен режим за узаконяване на положението на данъкоплатците по отношение на определени имуществени обекти, които към 31 декември 2004 г. не се намират на португалска територия), одобрен със Закон № 39-A/2005 от 29 юли 2005 г.

От особения режим за узаконяване на положението на данъкоплатците следва, че във връзка с посоченото узаконяване данъкоплатците трябва да заплатят сума, получена при прилагане на ставка от 5 % върху стойността на имуществените обекти, посочени в декларацията за узаконяване на положението на данъкоплатците, и че в случай, че част от или всички тези обекти са издадени от португалската държава облигации, тази ставка се намалява наполовина по отношение на посочените облигации; това намаление се прилага и по отношение на останалите имуществени обекти, чиято стойност е реинвестирана в издадени от португалската държава облигации най-късно към датата на подаване на декларацията за узаконяване на положението на данъкоплатците.

Комисията счита, че като взима предвид връщането в страната на имуществените обекти и реинвестирането в издадени от португалската държава облигации, особеният режим за узаконяване на положението на данъкоплатците предвижда предимство, изразяващо се в прилагане на намалена ставка по отношение на имуществените обекти, представляващи издадени от португалската държава облигации, или към реинвестираната в такива облигации стойност на имуществени обекти. На практика това разколебава лицата, които се възползват от този режим, да запазят узаконеното си имущество в инструменти, различни от издадени от португалската държава облигации.

Съдът на Европейските общности вече е постановил, че национална данъчна разпоредба, която може да разколебае данъкоплатците да инвестират в други държави-членки, представлява ограничение на свободното движение на капитали по смисъла на член 56 ЕО.

В настоящия случай, макар да не оспорва, че облигациите за публичен дълг могат да се ползват от по-благоприятно третиране, Комисията счита, че предвиждането на намалена данъчна ставка, която се прилага единствено към узаконените имуществени обекти, представляващи издадени от португалската държава облигации, е дискриминационно ограничение на движението на капитали, забранено от член 56 ЕО, което не може да се обоснове съгласно член 58, параграф 1 ЕО.

По съществото си разпоредбите на Споразумението за европейското икономическо пространство са идентични с тези на Договора за ЕО. Поради това обстоятелството, че лицата, които могат да се възползват от особения режим за узаконяване на положението на данъкоплатците, са разколебани да запазят узаконените си имуществени обекти в Норвегия, представлява и ограничение на движението на капитали, забранено от член 40 от Споразумението за ЕИП.

Иск, предявен на 15 януари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Велико херцогство Люксембург

(Дело C-22/09)

(2009/C 82/24)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: B. Schima и L. de Schieter de Lophem)

Ответник: Велико херцогство Люксембург

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приело всички необходими закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобрази с Директива 2002/91/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 година относно енергийните характеристики на сградите ⁽¹⁾ или във всеки случай, като не е съобщило за тях на Комисията, Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията си по тази директива,

— да се осъди Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2002/91/ЕО е изтекъл на 4 януари 2006 г. Към датата на предявяване на настоящия иск обаче ответникът не е приел всички необходими мерки, за да транспонира директивата или във всеки случай не е съобщил за тях на Комисията.

⁽¹⁾ ОВ L 1, 2003 г., стр. 65; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 44.

Преюдициално запитване, отправено от Fővárosi Bíróság (Унгария) на 19 януари 2009 г. — Sió-Eckes Kft./Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Дело C-25/09)

(2009/C 82/25)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Bíróság